

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklēsiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

XXX. Quomodo Theodosii Junioris principatu, Burgundiones Christianam religionem amplexi sunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

ἐδίδουντο· πέμπτῃ γὰρ ὡν ὑπὸ τῷ χειρὶ ἰσχυροῦ
ἡμεῖς ἀνελθόντες τῶν δρεανῶν, ἐν ᾧ ἐν παρα-
θύρῳ πύργου καὶ θελὲν βαλόμενος, εἰς δὲ πό-
ναι αὐτὰς ἤλασεν· ὁρῶντες γὰρ καὶ ταῖς με-
νοντο εὐκλήριον τόπον, πύρεμβάλομεν ὑφ' ἡ-
μῶν αὐτὸν· ἔπειτα μετὰ τὸ πῦρ καὶ τὰς πα-
ρακλήσεις οἰκίας ἀνῆλθε· θόρυβός τε ἐν
τῇ πόλει ἐγένετο, καὶ οἱ δρεανοὶ πρὸς
ἀμυναν ἡντεπίζοντο· ἀλλὰ τὸ μὴν κακὸν
περὶ αὐτὸν εἰς ἔργον ἐσωεχώρησεν ὁ τὴν πό-
λιν φυλάσσων θεός· πυρκαϊὰν δὲ τὰ λοιπὰ
ἀπεκατέλειψεν, καὶ μόνον οἱ τῶν αἰρέσεων,
ἀλλ' ἡ πόλις καὶ οἱ οἰκῆοι τῆς πίσεως· καὶ ἐπαύε-
το ἡ πόλις τῶν αἰρέσεων τεχνιζόμενοι,
τοῖς αὐτῇ τὴν πόλιν ἀνέτρεψε· καὶ ἡ δύναμις
ἐκείνη σκλήρην ἐπεράτο, ὑποκινούμενοι
ἐφ' οἷς ὁ ναυαγίων ἡπίσκοπος παύλῳ
ἐπ' ἐλθεῖν αὐτὸν ἐβόησεν· ἀλλ' οἱ κρα-
ταιώτες παραινέσας κατέσπελλον αὐτὸν τὴν ὁρ-
μὴν· ὅσα δὲ ἐπ' ἐλθεῖν, λυδῶν τε καὶ καρίαν
κακὰ τοῖς θεοῖς καὶ δαίμονις ἐποίησε, καὶ
ὅσοι δὲ αὐτὸν πολλοὶ περὶ μίλητον καὶ σάρ-
δεις ἐν τῇ γηρομνήσας ἀπέθανον, ὡς ἀλι-
πύ μοι δοκῶ· ὅποιαν μὴν ὡν καὶ διὰ ταῦτα,
καὶ διὰ τὴν ἀθυρίαν αὐτῶν γλώσσαν δίκην ἐδω-
λεμετ' ὀλίγον ἔρω.

Κεφ. λ'.

Τὴν τῶν ὡν τὸ ἐν Θεοδοσίῳ βαρβαρίαν
ἐχρήσαντο.

Πράγμα μῆτοι περὶ τόνδε τὸν χρόνον
ἄξιον μνήμης γηρομνὸν διηγήσομαι·
ἐπὶ ἐπὶ βαρβαρίαν, πέρεν τὴν πόλιν
ῥῆμα ἔχον τὴν οἰκίαν, βαρβάρους κα-
λοῦνται· οὗτοι βίον ἀπράγμονα ζῶσιν
καὶ τέλεις γὰρ χεδὸν πάντες εἰσὶν καὶ ἐν
ταῖς μισθὸν λαμβάνοντες, ἀποτρέφον-
ται τῇ τῶν συνεχῶς τὸ ἐπὶ τῶν ἐννῶν
ἐπερχομένων, ἐλεπλάτει τὴν χώραν αὐτῶν
καὶ πολλὰς πολλάκις αὐτῶν ἀνέρου· οἱ δὲ
ὡς ἀμνηστία, ἀνθρώπων ἀποσφεν-
δαίνοντες· θεῶν δὲ τῶν ἐπιτελεῖν αὐτὰς
ἐξάγει· κατὰ νοῦν δὲ λαμβάνοντες ὅτι
ῥεματικὸν ὁ θεός ἰσχυρῶς τοῖς φοβεμένοις
αὐτὸν βοηθεῖ, κοινὴ γνώμη πάντες ἐπὶ τὸ

ostenderet. Quinto igitur post ordi-
nationem suam die, Ecclesiam Ariano-
rum in qua occulte preces faciebant,
subvertere aggressus, eos ad desperatio-
nem coegit. Nam cum Ecclesiam suam
everti cernerent, ipsi injecto igne eam
combussierunt. Porro ignis ulterius
serpens, contiguas etiam domos absum-
psit. Ea res tumultum in urbe excita-
vit: jamque Ariani ad vindictam sepa-
rabant. Verum custos civitatis Deus,
malum ulterius progredi non est passus.
Exinde vero incendiarium eum voca-
runt non hæretici solum, verum etiam
ejusdem cum illo fidei cultores. Non
enim quiescebat, sed adversus hæ-
reticos subinde calumnias struens, civi-
tatem quantum quidem in ipso erat,
subvertebat. Nam & Novatianos ve-
xare conatus est, stimulante eum invi-
dia, eo quod Paulus Novatianorum E-
piscopus religionis gratiā ubique cele-
braretur. Verum Principes impetum
illius, admonitionibus suis represserunt.
Quantis autem malis Quattadecima-
nos per Asiam, Lydiam & Cariam affe-
cerit, & quā multi ejus causā apud Mi-
letum & Sardes seditione facta interie-
rint, silentio transmittendum puto.
Quas autem pœnas tum ob ista, tum ob
effrenem linguæ petulantiam dederit,
paulo postea dicam.

CAP. XXX.

Quomodo Theodosii junioris Principatu Bur-
gundiones Christianam religionem
amplexi sint.

Nunc vero rem memoratu in pri-
mis dignam, quæ per id tempus
contigit, narrabo. Gens est barbara,
trans flumen Rhenum sedes habens, eo-
rum qui Burgundiones vocantur. Hi
vitam quietam & a negotiis alienam du-
cunt. Quippe omnes fere sunt fabrilig-
narii, & ex hac arte mercedem capien-
tes, semetipsos alunt. In horum fines
assidue irruentes Hunni, regionem illo-
rum vastabant, multosque ex ipsis sub-
inde interficiebant. Itaque Burgundio-
nes ad consilii inopiam redacti, nullius
quidem hominis auxilium implorarunt,
sed Deo cuiusquam sese committere sta-
tuerunt. Cumque animadverterent, Ro-
manorum Deum illis qui numen ipsius
revererentur, certissimum auxilium

Aaa ij

præbere, omnes communi consensu ad Christi fidem se contulerunt. Extemplo igitur ad quandam Galliæ civitatem profecti, postulant ab Episcopo ut Christianum baptismum suscipiant. Ille cum septem dies jejunare eos jussisset, ac fidei rudimentis instituisset, octavo tandem die baptismum donatos dimisit. Exinde fidenti animo adversus Hunnos progressi sunt: nec spes eos fessilit. Et enim rege Hunnorum cui nomen erat Optar, præ nimia ciborum ingluvie nocte quadam suffocato, Burgundiones in Hunnos duce destitutos subito irruentes, paucique plurimos aggressi, victoriam reportarunt. Cum enim ipsi tria duntaxat hominum millia essent, Hunnorum decem circiter millia interfece-
runt. Ex eo tempore Burgundionum gens Christianam religionem studiosissime professâ est. Sub idem tempus Barba Arianorum Episcopus extremum diem obiit, Consulatu Theodosii tertio decimo & Valentiniani tertio, die octavo Kalendas Julii. In cujus locum substitutus est Sabbatius. Sed de his satis.

πιστεύσαι τῷ χριστῷ ἐληλύθασιν· ἡρωδῆς
 τε ἐν πόλει μιᾷ τῆς γαλλίας, καθάπερ
 σιν ὑπὸ τῆ ἐπισκοπῆ τυχεῖν χριστιανικῶν
 βαπτίσματ^{ος}· ὃ ἔτι ἐπὶ ἡμεῖς καθάπερ
 σκιδάσας πνεύσαι αὐτὰς, καὶ τὴν πίσυν
 τηγῆσας αὐτὰς, τῇ ὁγδόῃ ἡμέρᾳ βαπτίσας
 ἀπέλυσε· θάρραλέοι οὖν ἔτοι κ' τῇ πε
 ράντων ἐπορεύοντο, καὶ τῆς ἐλπίδ^{ος} ἔχον
 μαζον· τῷ γὰρ βασιλεῶς τῇ ἐννῷ ὑπὸ
 ἀδελφείας ἐν νυκτὶ διαρραγέ^ντ^{ος}, ὡς οὐκ
 ἐπῆλθε^ν ἦν, οἱ βερεγωνίζοντες ἀσπρά
 τοις ἐπιθέμντοι, ἐλίγοι τε πρὸς σφόδρα πο
 λούς συμβαλόντες ἐνίκησαν· τριχίλιον
 μόνοι, περὶ τοὺς μυρίους κατήνεγκαν· καὶ
 ἐξ οὐκείου τὸ ἔθν^{ος} διαπύρως ἐχρίσθη
 σεν· ὑπὸ ᾧ τέτον τὸν χρόνον, καὶ βάβυλ^{ος}
 τῇ δόξαν τῶν ἐπισκοπ^{ων} ἐτελεύτησεν, ὡς
 ὑπατία θεοδοσίε τὸ τρισκαμδέκατον καὶ
 ἑαλεινίαν τὸ τρίτον, τῇ εἰκάδι τεταρτή
 τῆ ἰουνίου μηνός· ἡ καθίσταται εἰς τὸν τό
 πον αὐτῆς· καθάπερ· περὶ μνηστῆς τετα
 τοσαῦτα εἰρήδω.

CAPUT XXXI.

*Quibus malis Nestorius Macedonianos
afflixerit.*

Ceterum Nestorius contra morem institutumque Ecclesie se gerens, alios impulit ut ipsum in hujusmodi rebus imitarentur, quemadmodum apparet ex iis quæ sub ipso contingere. Quippe in Hellesponto Antonius quidam Germanie civitatis Episcopus, Nestorio adversus hæreticos lævienti morem gerens, Macedonianos acerbè exagitare cœpit, mandatum Patriarchæ defensionis loco prætexens. Et Macedoniani quidem aliquandiu vexationem ejus patienter tulere. Sed posteaquam Antonius eos vehementius persequi instituit, illi tantam molestiam ferre amplius non valentes, spe salutis abjecta ad gravissimam infamiam proruperunt: & summis quibusdam hominibus qui iustitiam libidini postponabant, cum interfecerunt. Cum hoc scelus perpetrassent Macedoniani, Nestorius ex eo facto occasione furoris sui traxit. Suasit enim Imperatoribus, ut Ecclesie illis adimerentur.

Κεφ. λα'.

Οἱ αὐτοὶ παρὸν θάσσον ἐπὶ τοῦτο εἶναι μακροθυμοί.

Νεσορείⲥ ρήτοισι ὡς τὸ εἰσὶν τῇ
ἐκκλησίᾳ πρεσβύτων, καὶ ἄλλους ἐν
τοῖς τοιαύτοις ἐαυτὸν μισείῃν ἐποίησεν, ὡς τὰ
ὑπὸ αὐτῷ γρουμῖνα δέκνυσιν· ἐν γὰρ
τῷ πόλει τῆ ἐλλησπόντου ἀντώνⲥ ἐπι-
σκοποῦν, καὶ πειθόμενⲥ τῇ νεσορείᾳ
περὶ τοὺς ἀρετικοὺς ὁρμῇ, μακεδονίαν
ἐλαύνειν ἐσπούδαζε, πρὸς ἄνθρωπον
γίης τὴν τῆ πατρίδαρχου πρὸς ἄνθρωπον λαμ-
βάνων· οἳ οὖν μακεδόνιοι, μέχρι ὧν τῶν
τὸν σκυλμὸν ὑπέμενον· ἐπεὶ ὅτι αὐτὸς ὁ
τῶνⲥ σφοδρότερον ἐσκυλλε, μὴ ἐπὶ φρεσὶν
τεστὸ ἄχθⲥ, εἰς χαλεπὴν ἀπόνοιαν ἔρπον-
ται· ὑποπέμψαντες τε ἀνδρας ἐν δόξῃ
τὸ ἀγαθὸν τῆ ἡδῆⲥ πατριάρχου, ἀναγκάσαντες
αὐτοὺς τῆ το τοῦ μυστῶ τῶν μακεδονιανῶν
γασαμῖραν, ὁ νεσορείⲥ ὑπόθεσεν τῆς ἰδέας
ὁρμῆς ἐλαβε τὰ γρουμῖνα· πείθει τε τοὺς
κραίεντας, τὰς ἐκκλησίας αὐτῶν ἀφ᾽ ἑαυ-